

Література:

1. Інноваційний розвиток підприємства [Електронний ресурс] : навч. посіб. / П. П. Микитюк, Ж. Л. Крисько, О. Ф. Овсянюк-Бердадіна, С. М. Скочиляс. – Тернопіль : Принтер Інформ, 2015. – 224 с.
2. Крикуненко Д.О. Проблеми впровадження інновацій на підприємствах / Д.О. Крикуненко // Маркетинг і менеджмент інновацій.- 2011.- № 4 .- С. 45-49.
3. Микитюк, П. Перепони інноваційного розвитку економіки та шляхи їх подолання / П. Микитюк // Наукові записки Тернопільського державного педагогічного університету ім. В. Гнатюка. Сер. Економіка.– 2005.– № 18.– С.36-39.
4. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів / [Електронний ресурс].

Андрій ОЛІЙНИК

слухач магістратури за спеціальністю
«Державна служба»

(науковий керівник: к.н.держ.упр., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Петриків А.В.)

SWOT-АНАЛІЗ ЯК ІНСТРУМЕНТ ДОСЛІДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

Сьогодні в Україні розпочата широкомасштабна реформа місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні. Ефективне проведення реформи сприятиме реалізації Україною політики європейської інтеграції та розвитку співробітництва з європейськими інституціями.

Досягнення поставленої мети можна здійснити за допомогою створення передумов для розширення сприйнятливості органів місцевого самоврядування до інновацій, формування сприятливого інноваційного середовища всередині них.

Для оцінки інноваційного середовища Тернопільської міської ради доцільно використати метод SWOT-аналізу [1, с. 164], який передбачає детальне вивчення та структуризацію сильних і слабких сторін, можливостей і загроз об'єкта дослідження. В нашому дослідженні об'єктом виступає Тернопільська міська рада (ТМР).

До сильних сторін ТМР слід віднести те, що вона: представляє громаду м. Тернополя та здійснює від її імені та в її інтересах функції і

повноваження місцевого самоврядування; виконує державні та обласні програми, затверджує міські програми соціально-економічного та культурного розвитку; здійснює підготовку та виконання відповідного бюджету; самостійно формує органи ради (комісії, виконавчі органи); має сталу організаційну культуру, яка дає змогу об'єднувати тагуртувати працівників, що досить позитивно позначається як на моральному кліматі персоналу, так і на ефективності діяльності установи.

Серед слабких сторін ТМР можна виділити: недосконалість нормативно-правового забезпечення діяльності міської ради, зокрема недосконалу систему перерозподілу повноважень між Тернопільською обласною державною адміністрацією і Тернопільською міською радою; недостатня забезпеченість інноваційних програм і відповідних управлінських заходів фінансовими, кадровими і матеріально-технічними ресурсами; консервативна система бюджетного та податкового законодавства, що значно зменшує фінансові можливості міської влади; відсутність структурних підрозділів з питань інноваційної діяльності; недостатній інноваційно-творчий потенціал; малий досвід запровадження управлінських інновацій, контролю щодо їх здійснення, а також запобігання відповідним деструктивним внутрішнім та зовнішнім впливам; недостатність мотивації щодо вироблення та впровадження управлінських інновацій; несформованість механізмів і процедур здійснення інновацій, розробки конкретних проектів і заходів, їх нормативного забезпечення, розрахунків щодо ресурсного забезпечення, наукового обґрунтування тощо.

Існування значного переліку сильних сторін створює для ТМР низку потенційних можливостей, до яких можна віднести: розробку і реалізацію програм місцевого розвитку, які матимуть інноваційний характер; виділення коштів з місцевих бюджетів для реалізації інноваційних проектів та програм; акумуляцію ресурсів на наукові дослідження, інновації та формування науково-інноваційної інфраструктури; залучення фахової допомоги з упровадження методів інноваційного менеджменту в системі місцевого самоврядування; кадрове забезпечення інноваційної діяльності в міській раді (наприклад закріплення функцій з інноваційного менеджменту за працівниками; створення окремого структурного підрозділу з питань інноваційного розвитку міста); запровадження нових (інноваційних) ресурсів і технологій, можливість впровадження в готовому вигляді управлінської кращої практики.

Нестабільність зовнішнього середовища, а також наявність у ТМР слабких сторін, створює низку загроз, до яких належать: ускладнення

процедури прийняття узгоджених управлінських рішень; необґрунтовано високий рівень бюрократизації управлінського процесу; недостатньо дієве використання соціально-економічного потенціалу міста, відповідно, зниження рівня його конкурентоспроможності; занадто повільний перехід на нові системні уклади державного управління (технологічні, організаційні); зменшення оперативності обігу інформації всередині міської ради; втрата часу на адаптацію працівників міської ради до нового стилю керівництва.

Таким чином, проаналізувавши стан інноваційного середовища Тернопільської міської ради, здійснивши SWOT-аналіз цього інноваційного середовища, доходимо висновку, що активне використання міською радою інновацій забезпечить підвищення їх ефективності в сучасних умовах, допоможе їй втілювати в управлінську практику досягнення людського інтелекту, сучасних соціальних практик, результатів нових інформаційних технологій, здійснювати управлінські функції з меншими затратами праці, ресурсів, часу.

Література:

1. Ляхоцький А. Аналіз інноваційного середовища у міських радах України / А. Ляхоцький, О. Ігнатенко // Вісник Національної академії державного управління при Президентіві України. – 2013. – № 1. – С. 162-168.

Юлія ОЛІЙНИК

слухач магістратури за спеціальністю
«Адміністративний менеджмент»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту
та публічного управління Попович Т.М.)

УПРАВЛІННЯ СЕРТИФІКАЦІЄЮ ТА АТЕСТАЦІЄЮ ВИРОБНИЦТВА

Сертифікація є процедурою, за допомогою якої здійснюється документальне підтвердження відповідності об'єкту сертифікації встановленим законодавством вимогам, що діють в Україні. В системі сертифікації України здійснюються такі види діяльності: сертифікація продукції (процесів, послуг); сертифікація систем управління якістю; сертифікація систем управління навколишнім середовищем; сертифікація систем управління безпекою харчових продуктів; атестація виробництв; атестація аудиторів із сертифікації. Зокрема, в рамках сертифікації продукції проводиться як обов'язкова, так і добровільна

сертифікація. Обов'язкову сертифікацію проводять на відповідність вимогам нормативних документів, визначених законодавчими актами України, та нормативних документів, включених в Перелік продукції, яка підлягає обов'язковій сертифікації, і який затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері підтвердження відповідності. При обов'язковій сертифікації перевірки підлягають такі групи показників: безпеки; сумісності і взаємозамінності; енерго- і ресурсозбережності; впливи на охорону навколишнього середовища.

Добровільна сертифікація проводиться в порядку, визначеному договором між замовником (виробником, постачальником) і органом із сертифікації. При цьому підтверджується відповідність продукції (товарів, послуг) заявленим вимогам. Слід зазначити, що проведення робіт з добровільної сертифікації істотно підвищують конкурентоспроможність сертифікованої продукції, дозволяють виробникові активніше просувати продукцію на внутрішньому ринку.

Процес сертифікації продукції здійснюється у порядку, встановленому законодавством України та відповідно до прийнятої моделі (схеми) сертифікації і включає такий алгоритм дій: подання в орган сертифікації заявки на проведення сертифікації продукції та встановленого переліку обов'язкових документів; розгляд в органі з сертифікації заявки на сертифікацію продукції та аналіз наданої документації; ухвалення рішення щодо задоволення заявки та визначення моделі (схеми) сертифікації; формування атестаційної комісії; відбір та ідентифікація зразків продукції для проведення сертифікаційних випробувань; проведення сертифікаційних випробувань зразків продукції; аналіз отриманих результатів і ухвалення рішення про можливість видачі сертифікату відповідності; занесення сертифікованої продукції в реєстр системи УКРСЕПРО, видача сертифікату відповідності, укладення ліцензійної угоди; здійснення технічного нагляду за сертифікованою продукцією; надання інформації про результати роботи з сертифікації продукції.

В Системі УКРСЕПРО розрізняють сертифікацію партії продукції (або одиничного виробу), і сертифікацію продукції, що випускається серійно. При сертифікації продукції що випускається серійно, можливим є використання різних моделей (схем) сертифікації, а саме:

- 1) Сертифікація продукції за схемою з аналізом документації, представленої заявником (без обстеження виробництва);
- 2) Сертифікація продукції за схемою з обстеженням виробництва;